

תת"ע 7476/12/14 - מדינת ישראל נגד אורן לטאי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 7476-12-14 מדינת ישראל נ' לטאי

27 יולי 2015

לפני כבוד השופטת טל אוסטפלד נאוי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אורן לטאי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גל שרון

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס לפיה נטען כי בעת הנהיגה ברכב, השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

הנאשם ביקש להישפט, כפר במיוחס לו וטען כי לא אחז בטלפון הנייד בעת הנהיגה ולא עשה בו שימוש.

בית המשפט שמע הראיות.

מטעם התביעה העידה, **סמ"ש רינת תורג'מן** אשר ערכה את הודעת תשלום הקנס- **ת/1** ומזכר- **ת/2**.

העדה ציינה בת/1, כי בעת שעמדה ברחוב ברשבסקי בראשל"צ, כשמבטה לכיוון מזרח, ראתה את הנאשם ממרחק של

עמוד 1

כששה מטרים, ברכבו, כאשר הוא מחזיק טלפון נייד בידו הימנית, בצמוד לפיו וזאת תוך כדי נסיעה. העדה ציינה כי הורתה לנאשם לעצור והוא המשיך בנסיעה עד לחניון סמוך. העדה הוסיפה, כי כל העת שמרה על קשר עין רצוף עם הנאשם וכי חלונות רכבו בהירים וללא וילונות. העדה ציינה כי הוסברה לנאשם מהות העבירה.

בת/2 ציינה העדה כי הנאשם התנהג באופן בלתי הולם, צעק עליה, סירב לשתף פעולה תוך שהוא חטף מידיה את המסמכים בכוח, הלך מהמקום, נכנס לרכבו וסגר את הדלת. העדה הזעיקה סיוע, הגיעה ניידת משטרה, הנאשם נכנס לפאב ולאחר שהשוטרים לא הורשו להיכנס לפאב, יצא הנאשם אליהם. רק אז נאות הנאשם לחזור לרכבו ולמסור לעדת התביעה את המסמכים שלקח ממנה. עדת התביעה רשמה את ת/1 כל זמן שהנאשם המשיך לגדף ולקלל.

העדה ציינה את 'דברי הנהג' באותו המועד, לפיהם אמר- **"לא דיברתי, יש לי ספיקר, שיהיה לך סרטן, שלא תזכי לחזור הביתה"**. (ת/1, ת/2).

הנאשם, אשר בחר להעיד, טען כי לא ביצע שיחת טלפון וביקש אישור להוצאת פירוט שיחות. הנאשם ביקש להוכיח כי לא בוצעה שיחה נכנסת או יוצאת בסמוך למקרה.

הנאשם העיד כי לא אחז במכשיר הטלפון ולא דיבר בו וכי עת/1 טענה כי ראתה אותו מדבר בטלפון.

בחקירתו הנגדית, העיד הנאשם כי ברגע שהוא נכנס לרכבו, מופעלת דיבורית "בולוטוס", באופן אוטומטי. הנאשם הוסיף, כי מכשיר הטלפון הנייד נמצא תמיד מצדו הימני בתיק או מונח וכי אין מתקן של דיבורית ברכב.

הנאשם העיד כי עת/1 פנתה אליו נסערת, כ 3-4 דקות אחרי שחלף על פני המקום בור נטען כי ביצע את העבירה.

לטענת הנאשם, ניתנו לו בעבר עשרות דו"חות בגין שימוש בטלפון בעת נהיגה והוא מעולם לא ביקש להישפט. אולם במקרה זה, לטענתו, הוא לא דיבר או אחז בטלפון.

דין

תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה קובעת:

28(ב) (1) בעת שהרכב בתנועה, הנוהג ברכב -

(א) לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם ברכב אלא באמצעות דיבורית;

(ב) לא ישלח או יקרא מסרון (s.m.s);.....

(2) בתקנת משנה זו -

"דיבורית" - התקן המאפשר שימוש בטלפון בלא אחיזה בו ובלבד שאם ההתקן מצוי בטלפון, הטלפון יונח ברכב באופן יציב המונע את נפילתו;

עמוד 2

"טלפון" - מכשיר המיועד לתקשורת אשר קיימים בו לחצנים לחיוג.

לעניין בקשת הנאשם לצו שיאפשר לו לקבל פירוט השיחות היוצאות והנכנסות מחברת הטלפון הסלולארי, אומר כי העבירה המיוחסת לנאשם היא שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה. על כן, אין זה מעלה או מוריד לעניין ביצוע העבירה באם הנאשם דיבר אם לאו דרך מכשיר הטלפון.

עדת התביעה פירטה בהודעת תשלום הקנס (ת/1) באופן ברור את מיקום ונסיבות ביצוע העבירה. העדה ציינה כי הבחינה בנאשם ממרחק קצר אחז בטלפון הנייד בידו הימנית ובצמוד לפיו: **".. וראיתי רכב פרטי תוצר ב.מ.וו במרחק של כששה מטרים, שנהו נוהג ברכב ברחוב ברשבסקי מכון מזרח למערב, ובעת שהרכב היה בתנועה החזיק הנהג בידו הימנית טל' נייד צמוד לפיו, ומשתמש בו תוך כדי תנועה ונהיגה."** (ת/1 ו-עמ' 2 לפרוטוקול שורות 16-19).

אף בת/2 העדה חזרה וציינה את נסיבות ביצוע העבירה: **"אני הבחנתי בברור כי הנהג החזיק בידו הימנית מול פיו טלפון נייד ומשתמש בו תוך כדי נהיגה."** (ת/2 עמ' 2).

עדת התביעה הוסיפה וציינה כי ראתה בבירור את ביצוע העבירה ושמרה על קשר עין: **"ניגשתי לחניה ביעקב סופר כאשר כל העת אני קשר עין עם הרכב והנהג, הנהג נעצר בחניון, החנה רכבו, אין וילונות ברכב, חלונות בהירים."** (ת/1 ו-עמ' 2 לפרוטוקול שורות 20-21).

הנאשם, ב'דברי הנהג' שבת/1, אמר כי לא דיבר בטלפון וכי יש לו "ספיקר".

ואולם, הדברים אינם סותרים את עדותה של עדת התביעה. העדה לא טענה כי הנאשם דיבר בטלפון אלא ציינה כי הבחינה בו עושה שימוש במכשיר כאשר הוא אחז בו בידו הימנית. וכך העידה:

"ש. ראית אותי מדבר בטלפון?"

ת. לא. אמרתי שהטלפון היה ביד ימין שלך. צמוד לפה.

ש. כלומר היתה שיחת טלפון.

ת. זה לא אומר כלום, לא אמרתי שדברת. יכולת גם לשיר שירים." (עמ' 3 לפרוטוקול שורות 12-15).

לאחר ששמעתי גרסאות הצדדים, הנני מעדיפה באופן ברור את עדותה של עדת התביעה אשר העידה באופן מפורש כי הבחינה בנאשם מבצע את העבירה, כאשר אחז בטלפון נייד בידו הימנית ובצמוד לפיו בזמן הנהיגה. גרסתה של עדת התביעה לא נסתרה.

סוף דבר

כאמור, לאחר ששמעתי גרסאות הצדדים ולאחר שבית המשפט הזהיר עצמו כי עדות יחידה לפניו, אני מוצאת את הנאשם אשם בביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ומרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום י"א אב תשע"ה, 27/07/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לא אחת נפסק כי משויתר הנאשם על זכותו לשלם את הקנס המקורי, ביקש להישפט, אין בית המשפט כבול בגזר דינו לעונש הקנס המקורי.

משנחשפו בפני בית משפט הרשעותיו הקודמות של הנאשם ובכללן 3 עבירות זהות בעבירה נוספת של אי החזקת הגה בשתי ידיים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1100 ₪ או 25 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 30 יום מהיום.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודש

וזאת על תנאי למשך שניה והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"א אב תשע"ה, 27/07/2015 במעמד הנוכחים.

טל אוסטפלד נאוי , שופט

הוקלד על ידי סיגל קדוש